खोरितव्यम्,	खोरयितव्यम्,	चुखोरिषितव्यम्,	चोखोरितव्यम्;
खोरणीयम्,	[1]खोरणीयम्,	चुखोरिषणीयम्,	चोखोरणीयम्;
खोर्यम्,	खोर्यम्,	चुखोरिष्यम्,	चोखोर्यम्;
ईषत्खोरः-दुष्खोरः-सुखोरः;	—	—	—
खोर्यमाणः,	खोर्यमाणः,	चुखोरिष्यमाणः,	चोखोर्यमाणः;
खोरः, [खोडः]	खोरः,	चुखोरिषः,	चोखोरः;
खोरितुम्,	खोरयितुम्,	चुखोरिषितुम्,	चोखोरितुम्;
खोरणम्,	खोरणम्,	चुखोरिषणम्,	चोखोरणम्;
[2]खोरा,	खोरणा,	चुखोरिषा,	चोखोरा;
खोरित्वा,	खोरयित्वा,	चुखोरिषित्वा,	चोखोरित्वा;
सङ्खोर्य,	सङ्खोर्य,	सञ्चुखोरिष्य,	सञ्चोखोर्य;
खोरम् २, खोरित्वा २,	खोरम् २, खोरयित्वा २,	चुखोरिषम् २, चुखोरिषित्वा २,	चोखोरम् २; चोखोरित्वा २.

(364) "खोल् गतिप्रतीघाते" (I-भ्वादिः-551. सक. सेट्. पर.)

खोलकः-लिका, खोलकः-लिका, चुखोलिषकः-षिका, चोखोलकः-लिका; इत्यादीनि (363) खोर्ऋधातुवत् सर्वाण्यपि रूपाणि ज्ञेयानि। लडयोरभेदात् [A]खोडः।

(365) "ख्या प्रकथने" (II-अदादिः-1060. सक. अनि. पर.)

"अयं सार्वधातुकमात्रविषयः। 'सस्थानत्वम्; नमः ख्यात्रे' (वा. 2-4-54) इति वार्तिकम्, तद्भाष्यञ्चेह लिङ्गम्। सस्थानः=जिह्वामूलीयः, स नेति ख्याआदेशस्य ख्शादित्वे प्रयोजनमित्यर्थः। 'सम्पूर्वस्य ख्यातेः प्रयोगो न' इति न्यासकारः।" इति सिद्धान्तकौमुदी। 'असति बाधके प्रमाणानां सामान्ये पक्षपातः' इति न्यायमाश्रित्य, आर्धधातुकमात्रेऽनभिधानमङ्गीक्रियते।

---

1. 'णेरनिटि' (6-4-51) इति णिलोपः।
2. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अकारप्रत्ययः।

A. 'सुमार्गशैलात् स्खलतां खलात्मनां गलच्छिदार्थं सलितं महीतलम्।
दलत्तनुप्रश्वलितान् परान् प्रति प्रश्वलिताखोडसुदर्शनायुधम्॥' धा. का. 1-70.